

Til denne Beretning vil Forelæggeren af Lovforslaget og Medlem af Udvalget Tang i Sagens Interesse ikke undlade at tilføje Følgende:

Den Forventning, som Regjeringen i sine Motiver til Forslaget til Loven af 10de April 1874 om Foranstaltninger til at modarbejde den veneriske Smittes Udbredelse udtaalte, at der ved de i denne Lov trufne Bestemmelser om „en sanitær Kontrol med de Løstgængende Fruentimmer,“ skulde opnaaes at sætte en Stopper for „den betænkkelige Udbredelse, som de veneriske Sygdomme havde faaet her i Landet,“ hvilken Forventning Rigsdagen selvfølgelig delte ved Lovens Vedtagelse, er ikke gaaet i Opsyndelse. De nævnte Sygdomme have i Kjøbenhavn, i hvilken By Loven især er bleven gjen-nemført følgestrengt og i sit hele Omfang, været i stadig Stigning og vel endog i stærkere Stigning efter 1874, end Tilfældet havde været i de forudgaaede Aar, som Regjeringen i sine Motiver henviste til. Her angives Antallet af veneriske Sygdomstilfælde i Kjøbenhavn at have udgjort i 1862: 2727 og i 1867: 4003; i Aaret 1877 udgjorde de 5,855, i 1882: 8,351 og i 1885: 9,325 (se Gierfings Statistisk i Revue de morale progressive Nr. 3, Decbr. 1887 S. 112). Antallet af Tilfælde af Syfilis var i Følge Motiverne fra 349 i 1862 steget til 869 i 1867; det udgjorde i 1872: 858, i 1877: 709, i 1882: 1077, i 1886: 2122 og i 1887: 1736 (se Carlens Til Belysning af Prostitutionsspørgsmaalet S. 12—13). — Udenfor Kjøbenhavn har Sygdommen i det Hele været i Tilbagegang i dette Tidrum. Motiverne til Loven af 1874 angav Antallet af Sygdomstilfælde til 3029 i 1862 og 3047 i 1867; de udgjorde i 1874: 3,110, 1877: 2,179; 1882: 2,397 og i 1885: 2,130 (se Gierfings Statistisk i Revue de morale progressive Nr. 6, Decbr. 1888 S. 266). Og hvad særlig Syfilis vedrører, stiller Forholdet sig saaledes, at, medens Regjeringens Motiver angive Antallet af denne Sygdom til

737 i 1862 og 1028 i 1867, udgjorde det i 1877 kun 342, i 1882: 461 og i 1887: 361 (Carlens l. c.).

Af de i Loven af 1874 givne Forfrister ere de, der gaa ud paa at indrømme Kvindfolk Tilladelse til ustraffet at søge Erhverv ved Utugt imod at undergives de ved Regulativ eller Vedtægt fastsatte Bestemmelser om Politiets Tilsyn med løstgængende Fruentimmer, kun blevne bragte til Anvendelse paa faa Steder udenfor Kjøbenhavn og Lovmæssig kun i Aalborg By, idet dette er den eneste Kjøbstad, for hvilken der er udfærdiget en saadan Vedtægt. I ingen af Landets andre Kjøbstæder har Kommunalbestyrelsen villet have flige Vedtægter udfærdigede, og forsaavidt Politimestrene i enkelte Kjøbstæder ikke bestomindre selv have lavet sig flige Vedtægter og i Henhold her til indrettet en offentlig Prostitution, da er, saavidt vides, saadant nu faldet bort overalt undtagen i Odense, ligesom Politiet i Aalborg har ophørt at gjøre Brug af den for denne Kjøbstad givne Vedtægt. Det er saaledes kun i Kjøbenhavn, at der lov-mæssigt kan drives Erhverv ved Utugt, og her har denne Foranstaltning ikke kunnet tjene til at modarbejde den veneriske Smittes Udbredelse.

Medens Loven af 1874 saaledes ikke har opfyldt den Forventning, der i sin Tid knyttedes til den, — i hvilken Henseende den har delt Skjæbne med de lignende engelske Love „Contagious diseases acts 1866 og 1869“, til hvilke Lovens Motiver netop henviser, hvorfor disse ogsaa allerede ere bleve ophævede i 1886 —, har den sikkert sin store Andel i Ansvar for den Forringelse af den offentlige Sædelighedstilstand, som vor Tid frembyder, og som i de senere Aar stedse mere har draget Opmærksomheden hen paa sig. Det synes nu ogsaa uundgaaeligt, at en Lovordning, hvorefter der af Ørigheden kan meddeles Kvinder Tilladelse til at søge Erhverv ved Utugt under Kontrol fra det Offentliges Side, saa at Utugt i Virkeligheden opstilles som en lovlig Næringsvei, —